

sætter Tilskuddet med. — Et Ændringsforslag i den Retning har jeg tilladt mig at stille til Lovforslaget om Kommunalbeskatningen, men da dette Ændringsforslag ikke foreligger direkte til Forhandling i dette Øjeblik, skal jeg opsætte den videre Motivering deraf, indtil Lovforslaget om den kommunale Beskatning kommer til Behandling.

Men særlig glæder det mig, at der nu er den allerbedste Udsigt til, at et Par slemme Pletter, der fandtes paa Lovforslagene i den Skikkelse, i hvilken de i Fjor forlod Folketinget, nu ville blive fjernede. Jeg tænker herved paa Bestemmelsen om, at man ved Landejendommens Vurdering til Ejendomsskyld skulde medregne Besætning og Inventar m. v., og Bestemmelsen om, at indenlandske Aktieselskaber ikke skulde svare Skat til Staten. Disse Spørgsmaal bleve imidlertid saa udførligt drøftede i Fjor, og denne Drøftelse har vundet en saadan Genklang ude i Landet, at vi formentlig i Aar kunne komme let over dem; i alt Fald ere Udsigterne saaledes i Øjeblikket. Jeg skal derfor for mit Vedkommende ikke nu spilde Tiden med nogen indgaaende Drøftelse af disse Bestemmelser paa ny; men efter min Stilling til disse Forslag i Fjor vil det vel ikke findes unaturligt, at jeg benytter Lejligheden til at udtale min fulde Paaskønnelse af Regeringspartiets forandrede Holdning i Aar. I Fjor faldt der adskillige Behrejdelse og haarde Ord mod mig og mit Parti for den Stilling, vi da indtog til disse Spørgsmaal; i Aar ville alle sikkert være os taknemmelige for, at vi i Fjor stode fast, da det utvivlsomt ikke har været uden Betydning for ellers Indflydelse paa den Afgørelse, som Spørgsmaalene nu faa i Aar. Min Glæde over Regeringspartiets forandrede Holdning til disse Spørgsmaal er saa meget større, som den Maade, hvorpaa den forandrede Holdning motiveres, ganske falder sammen med de af mig i Fjor i Folketinget fremførte Argumenter.

Jeg har ogsaa den Tilfredsstillelse at se, at mit Skøn i Fjor over, hvilken finansiel Betydning det vil have, at man indtager indenlandske Aktieselskaber under Beskatningen til Staten, ganske samstemmer med det, som nu gøres gældende fra Flertallets Side, nemlig at man ikke er for højt oppe, naar man anslaaer den forøgede Indtægt for Statskassen til ca. 300,000 Kr. aarlig. Den ærede Ordfører udtalte i Dag en Frygt for, at det ikke skulde kunne blive saa meget, han udtalte

en Frygt for, at Højremindretallet maaske kunde faa Ret i sin Udtalelse i Betænkningen om, at 300,000 Kr. var for højt anslaaet. Ja, det er naturligvis muligt, at det kan vise sig at være for højt for det enkelte Aar, men naar man skal danne sig en virkelig begrundet Mening om, hvilket Udbytte det kan ventes, at denne Beskatning kan bringe Statskassen, saa maa man selvfølgelig se paa, hvilket Udbytte det kunde have givet i Fortiden, om en lignende Bestemmelse da havde været gennemført. Der foreligger ikke, mig bekendt, nogen Opgørelse over, hvilket Udbytte samtlige Aktieselskaber i noget Aar have bragt, men der foreligger en Opgørelse over, hvilket Udbytte der blev fordelt for samtlige de Aktieselskaber, hvis Aktier noteres paa Kjøbenhavns Børs, for Aaret 1901. Denne Oversigt findes i „Finanstidende“ for 4. Juli 1902. Af denne Oversigt fremgaar det, at disse Aktieselskaber havde tilsammen et Aktiebeløb af 270 Mill. Kr., og de havde i 1901 fordelt et Gennemsnitsudbytte af 7,4 pCt. Naar man nu tager Hensyn til, at der foruden Udbyttet er henlagt betydelige Beløb til Reservefondene og Delkrederekonti, at der er betalt Tantiømer og henlagt betydelige Beløb til Fornylsesfond o. s. v., saa er man utvivlsomt paa den sikre Side, naar man anslaaer Overskuddet, som disse Aktieselskaber have haft i 1901, til mindst 9 pCt., af hvilke altsaa 5 pCt. blive skattepligtige efter Lovforslagets Regler. Det giver et skattepligtigt Beløb af 13½ Mill. Kr., og 2 pCt. Skat deraf giver en Skatteindtægt af 270,000 Kr. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at her er ikke fradraget noget for den Indtægt, som Aktieselskaberne have fra deres Virksomhed i Udlandet, men det er formentlig ikke større Beløb, det her drejer sig om. — I samme Forbindelse skal jeg beklage, at man har affattet Bestemmelsen om Aktieselskabers Beskatning saaledes, at de skulle være fri for at svare Skat af den Del af deres Indtægt, der hidrøre fra Virksomhed i Udlandet. Det forekommer mig ikke rationelt ikke at medtage denne Del. En Privatmand skal svare Skat af hele sin Indtægt, uanset hvorfra den stammer, og der er ingen Grund til i den Henseende at gøre Forskel paa Privatmænd og Aktieselskaber. Og det saa meget mindre, som det utvivlsomt vil blive meget vanskeligt for Aktieselskaberne at opgive i deres Regnskaber, hvor megen Indtægt de have af deres Virksomhed i Indlandet og hvor meget fra Udlandet. Det kan let give